

Homilie zondag 16 oktober 2022 ' Daadkrachtige spiritualiteit'

Doe iets!
En laat dit niet gebeuren
Doe iets!
En sla op alle deuren
Doe iets!
Voor ge uw hart besmeuren laat
met kinderbloed!

Dus doe iets
aan deze wantoestanden
Doe iets!
En neem het heft in handen
Doe iets!
Wat rest ons anders dan de daad,
dan doen wat moet!
Dus doe iets!

Door God geliefde Mensen,

Priester Adolf Daens was het voorbije jaar levend aanwezig in ons gezin.

Mijn man was immers figurant in deze productie.

Voortdurend klonken de teksten en liederen in huis en in de auto.

Viermaal zag ik de musical van Daens zijn strijd voor gerechtigheid, meerdere keren de verfilming door Stijn Coninx

Telkens weer grijpt de situatie van de arbeiders- mannen én vrouwen én kinderen-mij intens aan.

Eveneens de totaal andere keuzes gemaakt door enerzijds Pieter Daens en zijn broer Priester Adolf Daens die tussen de arbeiders gingen staan en zich hun lot aantrokken

en anderzijds pastoor Ponette, Monseigneur Stillemans, het Vaticaan, Aalsterse Christelijke bedrijfsleiders en Christelijke politici die samen aan één zeel trokken om de arbeiders te blijven uitbuiten,

de allerlaagste lonen te betalen, in naam van God mensen klein te houden,
door machtsmisbruik hervormingen tegen te houden en zelfs de verkiezingen te vervalsen.

Telkens weer raakt me de vraag:

Hoe is het mogelijk dat deze groep Christenen, volgelingen van Jezus,
zich niet om het lot van hun arbeiders bekommerden
en toch elke week in de kerk zaten
en Jezus' Oproep daar hoorden zoals in het evangelie van vandaag:
'Verschaf mensen recht'.

Telkens weer raakt me de vraag:

Hoe is het mogelijk dat ik mij Christen, volgeling van Jezus, noem
en me soms toch niets aantrek van God noch van het lot van mijn medemens?

Net zoals de 'rechter van de ongerechtigheid' waarover sprake in de parabel van vandaag.

De Semitische uitdrukking "rechter der ongerechtigheid" , zegt theologe Annette Mertz,
gebruikt Lucas in dit stukje van zijn evangelie

omdat de houding van de rechter - geen ontzag voor God hebben

en zich niet bekommeren om de mensen voor wie hij verantwoordelijk is -

in krasse tegenspraak staat met het dubbele liefdesgebod

dat volgens Lucas door iedere wetsgeleerde en ook door Jezus als bindend wordt beschouwd:

de Joodse wet schrijft rechters immers voor dat zij

in ontzag voor Jahweh moeten handelen

en aldus geen onrecht, partijdigheid of corruptie mogen toelaten.

Tegenover deze rechter staat de voortdurend naar gerechtigheid vragende weduwe. Een joodse weduwe in Jezus'tijd was hét voorbeeld van sociaal zwakke mensen die, omdat zij door het patriarchale recht niet genoeg beschermd werden, ter compensatie bijzondere bescherming van God en aldus van iedere gelovige moesten genieten.

Een weduwe en [haar minderjarige kinderen](#) kregen bij het overlijden van de man namelijk geen deel van de [erfenis](#).

Slechts de volwassen mannelijke bloedverwanten erfden.

In de praktijk betekende dat vaak dat een weduwe bij de broer(s) van haar overleden man moest bedelen en zelfs naar de rechter stappen om een klein deel van het vermogen van haar overleden man te verkrijgen.

De uitkomst van deze rechtsstrijd bepaalde of de weduwe financiële middelen verschaft werden om zichzelf en haar kinderen in leven te houden.

De weduwe is hier een sterke vrouw die in haar kwetsbare, uitzichtloze, onmachtige rechteloze situatie met vastberadenheid telkens weer vraagt: 'Verschaf mij recht tegenover mijn uitbouter.'

Het antwoord is verrassend, schrijft Annette Mertz.

Het is een combinatie van vasthoudendheid van de weduwe, die op haast profetische manier haar "verschaf mij recht" blijft herhalen en zwakte aan de kant van de rechter.

Niet religiositeit of naastenliefde doen hem kiezen voor gerechtigheid, maar puur egoïsme.

Lucas verbindt deze gelijkenis met het Goede Nieuws, Evangelie of Blijde boodschap dat God Mensen draagt en intens Nabij is.

Wie zoals de weduwe Gods recht aan zijn of haar zijde heeft en volhoudt, voortdurend in zijn binnenste bidt, mediteert, vanuit Godsverbondenheid leeft,

kan door dit diepe, intense geloof en vertrouwen
de machtigste tegenstander overwinnen
en de grootste ongerechtigheid doen stoppen.

Aleksandr Skorobogatov, schrijver, geboren in Wit-Rusland, wonend en werkend in België,
schreef vorige week het volgende in een artikel:

‘ Het leven laat echter zien dat het mogelijk is om zowel individuen als de samenleving
zodanig te misleiden en te terroriseren dat verzet tegen de staat erger lijkt dan de dood
en vooral: volkomen zinloos.

Want de macht van de staat, die mensen decennialang breekt, lijkt absoluut onoverkomelijk.
Zich ertegen verzetten lijkt net zo zinloos als zich verzetten tegen de zwaartekracht.

Als vandaag echter ieder van de gemobiliseerde Russen
die door Poetins repressieve apparaat de dood in worden gestuurd,
zich zou verzetten en de dienst zou weigeren, dan zou het systeem instorten.
Poetin kan geen honderdduizenden mensen tegelijk in de gevangenis stoppen.
De oorlog zou voorbij zijn, en geen van de jongens die naar de oorlog gestuurd worden,
zou in de oorlog sneuvelen en Oekraïne nog kwaad berokkenen.’

Of Iraanse vrouwen die hun protest delen
na de dood van een Iraanse jonge vrouw die haar hoofddoek niet correct droeg.

‘ We hebben zoveel gehuild, maar denk niet dat, omdat we huilen, dat we zwak zijn",
spreekt de vrouw richting de camera.

"Onze woede is groter dan het verdriet
en we staan samen sterk en zullen doorgaan tot de dag van gerechtigheid.’

Op Missiezondag biedt deze gelijkenis Goed Nieuws.

Godsverbondenheid via gebed en meditatie

steunt mensen, geeft mensen diepe wortels in hun actieve en langdurige inzet voor gerechtigheid.

Personen en systemen

die vandaag nog steeds de rol van de 'God-niet-vrezende en mensen -verachtende rechter' spelen, vindt men genoeg.

Zij houden schrijnend onrecht in stand,

veroorzaakt door enkel op winst gebaseerde economie, oorlogsgeweld

en culturele invloeden die bepaalde groepen van mensen benadelen.

Arbeiders die in 19de -eeuwse-Aalsterse arbeidsomstandigheden onze kleding produceren.

Mensen die hun land ontvluchten vanwege oorlogsgeweld of uitzichtloze armoede

en hier niet menswaardig opgevangen worden.

Vrouwen die in onze Rooms-katholieke Kerkgemeenschap niet als volwaardige voorgangers kunnen gewijd worden.

Anders-geaarde Mensen die steeds opnieuw moeten vragen om bestaansrecht.

Door de media worden we overspoeld worden met droevige verhalen

en meer dan ooit zijn we ons scherper bewust van al het onrecht dat op de wereld geschiedt.

Daarbij hebben we vaak het gevoel er helemaal niets van betekenis aan te kunnen doen.

Wie echter Godsverbonden leeft door wortels vanuit gebed en meditatie,

ervaart voortdurend Gods krachtige intense stille niet mis te verstane oproep

daadwerkelijk te kiezen voor gerechtigheid.

Dat kan door kleine en grotere daden van Liefde
zoals af en toe een brief namens *Amnesty International* te sturen,
hier wonende mensen die gevlucht zijn menswaardig te bejegenen,
door onszelf en onze medemens te respecteren in ieders eigenheid.

Jezus'gelijkenis stimuleert ons om te kiezen voor een daadkrachtige spiritualiteit, zegt Annette Merz,
en aldus onze eigen mogelijkheden om bij te dragen aan gerechtigheid voor elke mens – ook voor onszelf -
veel hoger in te schatten dan wij op voorhand geneigd zijn!

De vraag van Jezus,
of hij dit geloof en vertrouwen
dat God ons daarin voortdurend de hand reikt, zal vinden,
is iedere dag een vraag aan ieder van ons!

Weven weven
Weef mijn kind
Tot ge het goud bij de regenboog vindt
Leven leven
Leef mijn kind
Leef op Gods adem en zweef op de wind

Van oost naar west
Van noord naar zuid
Zo doet ge uw best en zo komt ge vooruit
Van west naar oost
Van zuid naar noord
De Heer zal u troosten
Maar leef naar zijn woord